

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència de l'honorable Sr. Joan Casanovas

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 14 de març del 1934

SUMARI

S'obre la sessió a tres quarts de sis de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

Lectura d'un projecte de Llei sobre transferències entre partides del Pressupost de la Generalitat corresponent al primer trimestre del 1934. — Passa a la Comissió.

Lectura d'un projecte de Llei sobre l'addició als Pressupostos d'Ingressos i Despeses en curs dels conceptes referents als serveis d'Indústries i Inspeccions Sanitàries traspassats a la Generalitat. — Passa a la Comissió.

Lectura del dictamen de la Comissió de Finances sobre el projecte de Llei autoritzant un suplement de crèdit.

Lectura del dictamen de la Comissió de Finances sobre el projecte de Llei relatiu a la pròrroga del termini fixat per a portar a terme les tasques que té encomanades la Comissió per a l'estudi dels problemes referents a les finances municipals a les exaccions locals.

Ordre del dia:

Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió de Governació sobre el projecte de Llei facultant els Ajuntaments dels Municipis de Catalunya de més de 10,000 habitants per a establir determinats arbitris sobre solars edificats i sense edificar.

El senyor Espanya, en nom de la Comissió, manifesta que aquesta accepta una part de l'esmena presentada en forma d'article addicional pels senyors Balart, Dalmau, Mora i Bancells, de la qual va donar-se lectura en la sessió anterior.

El senyor Balart, en nom dels signants de l'esmena, accepta la redacció proposada per la Comissió.

El senyor Soler i Bru formula una esmena verbal a la redacció proposada per la Comissió.

Intervenció del senyor Simó i Bofarull.

Resposta del senyor Espanya, de la Comissió, i rectificació dels senyors Simó i Bofarull i Espanya.

El senyor Espanya en la seva rectificació manifesta que la Comissió accepta l'esmena verbal del senyor Soler i Bru.

Es aprovat l'article addicional en la seva redacció definitiva.

Lectura d'una altra esmena, també en forma d'article addicional, signada pels senyors Fàbrega, Viadiu, Sauret i Mies que és acceptada per la Comissió i incorporada al dictamen.

Rest a discutit el dictamen i pendent de votació definitiva.

Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió de Governació sobre el projecte de Llei relatiu a la creació d'uns Jurats d'exaccions locals substituint en les seves funcions els Tribunals Econòmico-administratius de les antigues províncies de Catalunya.

Article 3.^r — Lectura d'una esmena signada pels senyors Simó i Bofarull, Mora, Ibars i Lloret que és rebutjada per la Comissió.

El senyor Simó i Bofarull la defensa i li contesta el senyor Espanya per la Comissió.

Rectificacions dels senyors Simó i Bofarull i Espanya.

Es rebutjada l'esmena i aprovat l'art. 3.^r

Article 4.^b — Lectura d'una esmena dels senyors Simó i Bofarull, Mora, Ibars i Lloret que la Comissió no accepta.

El senyor Simó i Bofarull la defensa i li contesta el senyor Espanya per la Comissió.

El senyor Simó i Bofarull, en nom dels signants, retira l'esmena.

Es aprovat l'art. 4.^b

Article 5.^b — Lectura d'una esmena dels senyors Simó i Bofarull, Mora, Ibars i Lloret que en nom dels signants és retirada pel senyor Ibars.

Es aprovat l'art. 5.^b

Articles 6.^b, 7.^b, 8.^b, 9.^b, 10 i 11. — Són aprovats sense discussió.

Resta acabada la discussió del dictamen i pendent de votació definitiva.

Discussió del dictamen de la Comissió de Governació sobre el projecte de Llei contenint normes perquè els Ajuntaments puguin confeccionar un nou pressupost per al present exercici econòmic.

Parlament del senyor Espanya fent la presentació del dictamen.

Discussió de l'articulat. — Són aprovats, sense discussió, els arts. 1.^r, 2.^a, 3.^r, 4.^b, 5.^b i 6.^b de què consta el dictamen que resta pendent de votació definitiva.

Lectura del dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el projecte de Llei autoritzant el Govern de la Generalitat per a regular la forma de nomenament dels Jutges i Fiscals municipals i els seus suplents.

Lectura del dictamen de la Comissió de Finances sobre el projecte de Llei relatiu a transferències entre partides del Pressupost del primer trimestre del 1934.

Lectura del dictamen de la Comissió de Pressupostos sobre el projecte de Llei referent a l'addició als Pressupostos d'Ingressos i Despeses en curs dels conceptes referents als serveis d'Indústries i Inspeccions Sanitàries traspassats a la Generalitat.

Lectura del dictamen de la Comissió especial (contractes de conreu), proposant uns articles addicionals i disposicions transitòries al dictamen sobre el projecte de Llei de contractes de conreu.

Lectura d'una proposició signada pels senyors Mestres, Xirau, Lloret, Irla, Torres, Galés, Ruiz i Ponseti, Dot, Gerhard i Soler i Bru demanant que el Parlament formuli la seva més enèrgica protesta per la profanació de la tomba del primer President de la Generalitat de Catalunya.

Es aprovada per unanimitat.

Ordre del dia per a la sessió de dijous.

S'aixeca la sessió per a passar la Cambra a reunir-se en sessió secreta. Són tres quarts de set de la tarda i cinc minuts.

S'obre la sessió a tres quarts de sis de la tarda sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al banc roig hi han els honorables senyors Consellers de Justícia i Dret, de Cultura i de Finances.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Presentació d'un Projecte de Llei sobre transferències entre partides del Pressupost de la Generalitat corresponent al primer trimestre del 1934

(El senyor Secretari dóna lectura al següent :

«DECRET

Com a President de la Generalitat, a proposta del Conseller de Finances i d'acord amb el Consell,

He resolt :

Autoritzar el Conseller de Finances per a presentar al Parlament de Catalunya un Projecte de Llei sobre transferències entre partides del Pressupost del primer trimestre del 1934 en la següent quantia : Despeses dels Departaments de la Generalitat, amb càrrec a cabals ordinaris, 318,924'16 pessetes ; despeses dels mateixos amb càrrec a cabals extraordinaris, 12,500 ptes. ; despeses de la Comissaria de Girona, 6,250 ptes. ; i despeses de la Comissaria de Lleida, 20,608'75 pessetes.

Barcelona, 14 de març del 1934. — Lluís Companys. — Martí Esteve.»

(Des de la Tribuna de Consellers, el senyor Conseller de Finances llegeix el Projecte de Llei següent :)

«AL PARLAMENT DE CATALUNYA

L'article 74 de l'Estatut Interior de Catalunya preceptua que el Parlament haurà d'autoritzar les transferències de crèdit entre partides del Pressupost vigent, quan sigui necessari d'utilitzar-les, motiu pel qual el Conseller que sotscriu es troba en el cas de formular la corresponent proposta davant la necessitat d'incrementar algunes partides del Pressupost que resulten insuficients per al pagament d'atencions inajornables, que és possible d'atendre amb els sobrants d'altres consignacions que no caldrà esmerçar.

Pel que resta exposat, el Conseller de Finances d'acord amb el Consell, té l'honor de sotmetre a la deliberació del Parlament el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.º Són autoritzades les transferències de crèdit d'un import total de 318,924'16 pessetes entre les següents partides del Pressupost corresponents a despeses dels Departaments de la Generalitat que s'han de satisfer amb càrrec a cabals ordinaris.

Sobrants que es transfereixen

De la partida 4, 3,500 pessetes; de la 7, 1,750; de la 8, 1,250; de la 9, 2,000; de la 12, 1,125; de la 14, 750; de la 28, 400; de la 36, 250; de la 45, 120; de la 46, 240; de la 61, 2,250; de la 62, 750; de la 66, 750; de la 67, 750; de la 70, 750; de la 82, 4,125; de la 83, 2,250; de la 84, 3,500; de la 88, 3,000; de la 96, 1,500; de la 97, 1,000; de la 100, 3,350; de la 101, 2,250; de la 107, 240; de la 203, 40,000; de la 275, 500; de la 327, 5,250; de la 329, 1,500; de la 330, 2,500; de la 340, 1,500; de la 342, 1,500; de la 346, 1,750; de la 348, 1,050; de la 356, 9,000; de la 359, 1,250; de la 363, 3,000; de la 374, 750; de la 375, 1,250; de la 376, 1,000; de la 389, 1,125; de la 414, 1,625; de la 416, 750; de la 422, 750; de la 454, 50,000; de la 462, 2,250; de la 484, 1,000; de la 483, 1,500; de la 531, 750; de la 605, 1,750; de la 614, 3,250; de la 615, 1,000; de la 619, 50; de la 620, 500; de la 644, 1,500; de la 657, 500; de la 673, 1,305; de la 684, 3,125; de la 694, 3,750; de la 698, 2,000; de la 712, 750; de la 715, 750; de la 716, 875; de la 724, 750; de la 759, 1,800; de la 815, 2,000; de la 829, 10,000; de la 864, 3,500; de la 868, 1,250; de la 870, 2,500; de la 911, 3,000; de la 912, 15,000; de la 913, 9,000; de la 932, 1,500; de la 941, 1,000; de la 942, 1,000; de la 943, 1,000; de la 957, 5,000; de la 974, 12,500; de la 1019, 1,000; de la 1020, 1,000; de la 1034, 1,500; de la 1148, 23,000; de la 1149, 200; de la 1190, 11,579'16; de la 1193, 5,000; de la 1196, 2,000; i de la 1215, 12,340 pessetes.

Total dels sobrants, 318,924'16 pessetes.

Augments en virtut d'aquestes transferències

A la partida 17, 2,000 pessetes; a la 18, 4,000; a la 47, 9,500; a la 69, 2,500; a la 108, 10,500;

a la 109, 40,000; a la 162, 4,500; a la 163, 8,500; a la 165, 3,000; a la 166, 3,000; a la 167, 8,250; a la 170, 5,000; a la 198, 5,000; a la 199, 4,000; a la 352, 20,500; a la 453, 20,000; a la 516, 5,000; a la 517, 3,750; a la 534, 10,000; a la 601, 15,000; a la 617, 6,550; a la 647, 1,800; a la 662, 5,000; a la 678, 10,000; a la 762, 62'50; a la 763, 10; a la 771, 62'50; a la 782, 10; a la 794, 812'50; a la 814, 5,000; a la 834, 5,000; a la 848, 166'66; a la 910, 3,000; a la 914, 15,000; a la 916, 8,000; a la 917, 1,000; a la 1013, 2,000; a la 1035, 1,500; a la 1130, 67,500; a la 1195, 2,500; i a la 994, 950 pessetes.

Total dels augments, 318,924'16 pessetes.

Article 2.º Es autoritzada una transferència de crèdit d'import 12,500 pessetes entre les següents partides del Pressupost corresponent a despeses que s'han de satisfer amb càrrec a cabals extraordinaris:

Sobrants que es transfereix

De la partida 737, 12,500 pessetes.

Augment en virtut d'aquesta transferència

A la partida 682, 12,500 pessetes.

Article 3.º Són autoritzades les transferències de crèdit d'un total de 6,250 pessetes entre les següents partides del Pressupost corresponent a despeses de la Comissaria de Girona.

Sobrants que es transfereix

De la partida 1228, 6,250 pessetes.

Total sobrant, 6,250 pessetes.

Augments en virtut d'aquestes transferències

A la partida 172, 750 pessetes; a la 173, 1,250; a la 177, 750; a la 629, 2,250; a la 831, 250; a la 1156, 500, i a la 1161, 500 pessetes.

Total dels augments, 6,250 pessetes.

Article 4.º Són autoritzades les transferències de crèdit d'un total de 20,608'75 pessetes entre les següents partides del Pressupost corresponents a despeses de la Comissaria de Lleida.

Sobrants que es transfereixen

De la partida 240, 750 pessetes; de la 241, 562'50; de la 244, 375; de la 246, 965; de la 302, 187'50; de la 304, 3,000; de la 426, 3,250; de la 502, 500; de la 1102, 1,393'75; de la 1128, 4,000; de la 1148, 4,000; de la 1172, 2,500; de la 1173, 1,000, i de la 1174, 375 pessetes.

Total dels sobrants, 20,608'75 pessetes.

Augments en virtut d'aquestes transferències

A la partida 180, 2,100 pessetes; a la 794, 285; a la 1099, 2,000; a la 1129, 5,000; a la 1163, 4,000; a la 1164, 37'50; a la 1188, 1,600;

a la 1191, 2,215; a la 1193, 1,000; a la 1205, 500; a la 1216, 1,000, i a la 1218, 281'25 pessetes.

Total dels augments, 20,608'75 pessetes.

Barcelona, 14 de març del 1934. — El Conseller de Finances, Martí Esteve.»

(Passa a la Comissió corresponent.)

Presentació d'un Projecte de Llei sobre l'addició als Pressupostos d'Ingressos i Despeses en curs dels conceptes referents als serveis d'Indústries i Inspeccions Sanitàries traspassats a la Generalitat

(El senyor Secretari llegeix el següent :

«DECRET

Com a President de la Generalitat, a proposta del Conseller de Finances i d'acord amb el Consell,

He resolt :

Autoritzar el Conseller de Finances per a presentar al Parlament de Catalunya un Projecte de Llei sobre l'addició als Pressupostos d'Ingressos i Despeses en curs dels conceptes referents als serveis d'Indústries i Inspeccions Sanitàries traspassats a la Generalitat.

Barcelona, 14 de març del 1934. — Lluís Companys. — Martí Esteve.»

(El senyor Conseller de Finances passa a la Tribuna de Consellers i dona lectura al següent Projecte de Llei :)

«AL PARLAMENT DE CATALUNYA

L'article 3.er de la Llei de 31 de desembre del 1932 que aprovà el Pressupost de la Generalitat per al 1933, establí que, a mesura que anessin tenint efectivitat els traspassos de serveis a la Generalitat, el Consell executiu, a proposta del Conseller de Finances, successivament hauria de formular l'aplicació dels pressupostos complementaris que s'addicionessin al pressupost aprovat de manera que entressin en funcionament els Serveis traspassats amb la urgència obligada i causant la menor pertorbació possible en la marxa econòmica de la Generalitat, i quan els Serveis que es traspassin tinguessin connexió o relació amb altres existents, pogués fer les adaptacions pressupostàries que fossin de necessitat.

Durant l'esmentat any 1933, la intervenció va comptabilitzar com a fórmula pressupostària inherent al traspàs del Servei d'Indústria, la quantitat de 352,842'50 ptes. per la qual fou habilitat un crèdit al capítol X, article 4.er «Despeses d'obligacions de caràcter general.» «Despeses generals de caràcter circumstancial», partida 1209 bis, que es compensà a ingressos amb un augment de la partida 70 del capítol VII, «Traspàs de Serveis», quantitat a percebre de l'Estat durant l'any 1933 segons la valoració del Servei d'Indústria, d'igual quantitat de 352,842'50 pessetes.

Per quant es refereix al primer trimestre del 1934, cal reproduir l'addició pressupostària

per raó de tal servei al Pressupost vigent per l'esmentat període en quantia de 151,218'21 pessetes i amb aplicació amb les mateixes partides, articles i capítols precedentment esmentats.

Apart d'això, amb motiu del traspàs de serveis referent a Sanitat Interior, l'import dels drets aranzelaris per Inspeccions Sanitàries, es fa efectiu per mitjà del paper de pagaments de la Generalitat, la qual, per tant, obté l'ingrés corresponent a la venda del dit paper, però tal com disposa el Decret de 29 de gener darrer, pertoca satisfer de dita recaptació la participació dels Inspectors i donar al restant la inversió procedent, que determinarà el Departament de Sanitat i Assistència Social.

Per tal motiu correspon així mateix, tal com disposava l'art. 3.er de la Llei de 31 de desembre del 1932, formalitzar l'addició pressupostària per raó del traspàs de Servei de Sanitat en la part referent a la recaptació per la Generalitat dels drets aranzelaris d'inspeccions, i en conseqüència deuen ésser habilitats els següents crèdits extraordinaris al capítol IV, «Departament de Sanitat», article 5.er, «Servei general sanitari», un de pessetes 175,000 per a poder atendre el pagament de les participacions que corresponen als respectius Inspectors amb referència a la recaptació obtinguda per drets aranzelaris d'Inspeccions Sanitàries : una altra de 25,000 ptes. per a satisfer les retribucions extraordinàries que calguin als inspectors intercomarcals, i finalment 50,000 pessetes per despeses de material útil de laboratori i demés del Servei.

Compensarà la nova consignació de despeses que s'habiliti amb la tal addició al pressupost vigent, la consignació de 250,000 ptes. que s'addicionarà al cap. 5.er «Imposicions», art. 2.er, partida 56 bis, producte que es calcula obtenir per la venda de paper de pagament de la Generalitat que s'utilitzi per a satisfer drets d'inspeccions sanitàries.

Per tot el que s'ha exposat, el Conseller de Finances d'acord amb el Consell Executiu, té l'honor de sotmetre a la deliberació del Parlament el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.er S'autoritza la següent addició al Pressupost per al primer trimestre del 1934, amb motiu del traspàs del Servei d'Indústria : *Ingressos*. Capítol VIII. Partida 70b. Traspàs de serveis. Quantitat a percebre de l'Estat per l'import de la valoració del servei corresponent als mesos de gener a març del 1934, 151,218'21 ptes. *Despeses*. Capítol X. Despeses d'obligacions de caràcter general. Article 4.er Despeses generals de caràcter circumstancial. Partida 1207b. Per atendre a les despeses del Servei d'Indústria traspassat per l'Estat, 151,218'21 ptes.

Article 2.er S'autoritza la següent addició al Pressupost per al primer trimestre del 1934, motivada pel traspàs del Servei de Sanitat interior, en quant fa referència a la percepció de drets d'inspeccions sanitàries i inversió del producte dels mateixos : *Ingressos*. Capítol V. Imposicions. Article 2.er Arbitris. Partida 56b. Producte

que es calcula obtenir per la venda de paper de pagaments de la Generalitat que s'utilitzi per a satisfer drets d'inspeccions sanitàries, 250,000 pessetes. *Despeses.* Capítol IV. Departament de Sanitat. Article 5.º Serveis generals sanitaris. Partida 217-1. Per satisfer als Inspectors sanitaris la participació que els pertoca, segons el Decret de 29 de gener del 1934, en la recaptació dels drets aranzelaris que realitzi utilitzant el paper de pagaments de la Generalitat, 175,000 pessetes. Partida 217-2. Per a satisfer les retribucions extraordinàries que el Departament atorgui als Inspectors intercomarcals, 25,000 ptes. Partida 217-3. Per altres despeses que procedeixi efectuar amb càrrec al producte de la recaptació d'inspeccions sanitàries, 50,000 ptes. Total, pessetes 250,000.

Barcelona, 14 de març del 1934. — El Conseller de Finances, Martí Esteve.»

(Passa a la Comissió corresponent.)

Lectura d'un Dictamen de la Comissió de Finances relatiu al Projecte de Llei sobre l'autorització d'un suplement de crèdit

(El senyor Secretari dóna lectura al següent :

«DICTAMEN

Reunida la Comissió Permanent de Finances sota la presidència del Vice-president senyor Pere Cerezo i Hernàez, amb assistència dels Vocals senyors Guinard, Farreres Duran, Bilbeny, Ruiz i Ponseti; actuant de Secretari el senyor Joan Sauret i Garcia, per tal de dictaminar sobre un Projecte de Llei sobre autorització d'un suplement de crèdit, acorda, per unanimitat, de sotmetre a l'aprovació de la Cambra el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.º Es autoritzat un suplement de crèdit de 35,600 ptes. a la part. 905 del Pressupost de despeses vigent per a l'actual trimestre «personal de zeladors, capatassos, peons caminers i auxiliars de tota mena, salaris i premis reglamentaris», i un altre de 80,370'22 ptes. a la part. 909 «adquisició, distribució i utilització de material i altres despeses motivades pel servei de conservació ordinària de les carreteres i camins veïnals».

Article 2.º Els esmentats augments de consignacions per a despeses seran coberts amb una ampliació d'igual import de 115,970'22 pessetes, atribuïda a la part. 38 del Pressupost d'Ingressos «Subvenció per a la conservació de camins», en virtut de la major aportació de l'Estat segons Ordre del Ministeri d'Obres Públiques del 24 de març del 1933, que proporcionalment tindrà aplicació a l'actual trimestre en què segueix prorogant el Pressupost de l'Estat del passat exercici.

Palau del Parlament, 14 de març del 1934. — El President, Pere Cerezo i Hernàez. — El Secretari, Joan Sauret i Garcia.»

Lectura del Dictamen de la Comissió de Finances sobre un Projecte de Llei relatiu a la pròrroga del termini fixat a la Comissió per a l'estudi dels problemes referents a les Finances Municipals i a les exaccions locals

(Es dóna lectura al següent :

«DICTAMEN

Reunida la Comissió Permanent de Finances sota la presidència del Vice-president senyor Pere Cerezo i Hernàez, amb assistència dels Vocals senyors Miquel Guinart, Francesc Farreras i Duran, Joaquim Bilbeny i Estanislau Ruiz i Ponseti; actuant de Secretari el senyor Joan Sauret i Garcia, per tal de dictaminar sobre el Projecte de Llei relatiu a la pròrroga del termini fixat per a portar a terme les tasques que té encomanades la Comissió per a l'estudi dels problemes referents a les finances municipals i a les exaccions locals, la Comissió acorda, per unanimitat, de sotmetre a l'aprovació de la Cambra el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.º Es prorrogat per sis mesos, a comptar del dia 1.º de març corrent, el termini concedit per la Llei de 8 de gener del 1934 a la Comissió encarregada d'estudiar els problemes referents a les finances municipals i a les exaccions locals perquè pugui portar a terme les tasques que té encomanades.

Article 2.º Es concedit un crèdit de 15,000 pessetes, amb càrrec a la partida 319 del Pressupost de despeses, per a atendre les despeses pròpies de la dita Comissió.

Article 3.º La dita Comissió, a més dels membres designats per la Llei de 28 de juliol del 1933, serà integrada pel Director General d'Administració Local, Alcalde de Barcelona, President de la Comissió Permanent de Governació, President de la Comissió Permanent de Pressupostos, President de la Comissió Permanent de Finances i per altres dos Diputats més al Parlament de Catalunya.

Palau del Parlament, 14 de març del 1934. — El President, Pere Cerezo. — El Secretari, Joan Sauret.»

Continuació de la discussió del Dictamen de la Comissió de Governació sobre el Projecte de Llei facultant els Ajuntaments dels Municipis de Catalunya, de més de 10,000 habitants, per a establir determinats arbitris sobre solars edificats i sense edificar

El Sr. PRESIDENT : Restà pendent d'estudi de la Comissió una esmena signada pels senyors Balart, Dalmau, Mora i Bancells.

El Sr. ESPANYA : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Espanya.

El Sr. ESPANYA : La Comissió no accepta la totalitat d'aquesta esmena. No s'accepta més

que una part de la mateixa, sempre que es redacti en aquesta forma: «S'autoritza també l'establiment de l'arbitri fins el màxim del 10 per 100 sobre el preu dels bitllets dels espectacles públics de tota mena, superiors a una pesseta, excepte teatres». Si els signants de l'esmena hi estan d'acord, la Comissió ho acceptarà, del contrari es veurà obligada a rebutjar-la.

El Sr. BALART: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Balart.

El Sr. BALART: Els signants acceptem la modificació.

El Sr. SOLER I BRU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Soler i Bru.

El Sr. SOLER I BRU: Perquè en aquesta esmena es faci la declaració que en els bitllets d'espectacles, excepte teatres, a què es refereix la Comissió, no hi van compresos els carnets de socis de les entitats que organitzen aquells espectacles.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Em sembla que després del que s'està parlant de la crisi del teatre i de l'espectacle públic, haurem de deixar estrictament al bon seny dels Ajuntaments el no fer ús d'aquesta facultat que els donem ara. Jo no hi entenc res en això d'espectacles, perquè ni com a espectador em considero qualificat, però jo he vist en la Premsa, he tingut el sentiment de veure-ho en els centres oficials, i àdhuc, em penso que aquí al Parlament s'ha fet alguna suggestió, referent a la crisi que travessa el teatre, una crisi agudíssima, i no solament agudíssima sinó que en tota la seva intensitat, sembla que ha esdevingut crònica, crisi greu que porta en enrenou tots els elements nombrosíssims que es mouen dintre d'aquesta esfera de l'activitat que és l'espectacle públic en totes les seves variants.

No hem d'entrar ara a discutir aquesta qüestió, que fóra distreure el nostre bon amic el senyor Conseller de Cultura que també n'està, no solament assabentat, sinó que ha hagut d'actuar moltes vegades per raó del seu càrrec, que tan dignament ocupa, en aquesta crisi dels espectacles. Però si ara facultem encara els Ajuntaments a augmentar els drets, o els impostos o arbitris municipals sobre els espectacles, farem tot el contrari del que demanen els elements afectats. Jo no m'hi he d'oposar, encara que cregui, com tots nosaltres, que no solament de pa viu l'home i que aquest aspecte de l'espectacle, si bé poques vegades es pot considerar estètic, i algunes vegades més, artístic, però és susceptible d'ésser estètic i d'ésser artístic; però tant si ho és com no ho és, de totes maneres representa una vàlua d'expansió molt natural, sobretot en les grans ciutats.

Però el fet és aquest; el personal dels espectacles, el que actua en les representacions de drama, comèdia i altres, sofreix una crisi formidable. Els elements de les orquestres també, i els empresaris diuen que també. Si nosaltres concedim avui que es gravi aquesta riquesa, jo no sé fins

quin punt agreujarem aquesta crisi i perjudicarem més els elements afectats.

El Sr. ESPANYA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Espanya.

El Sr. ESPANYA: Només per a fer una observació al senyor Simó.

La Comissió, en principi, compartia el mateix criteri del senyor Simó. Per això feia resistència a acceptar l'esmena presentada pels Diputats que s'acaba de llegir. Però han estat tants els arguments i tan poderosos, exposats per alguns dels signants que foren cridats a la Comissió, que a darrera hora la Comissió ha transigit en admetre de tota l'esmena que s'està discutint, només aquesta part, però reduint-la a determinats espectacles. Ha tingut en compte que la crisi principalment d'espectacles afecta al teatre; per això n'excepcuem el teatre. Només es graven els altres espectacles, exceptuant el teatre, i encara posant el màxim del 10 per 100 i sobre els bitllets que excedeixin d'1 pesseta.

Hem cregut que d'aquesta manera podria ésser acceptat, perquè han estat diversos els Ajuntaments, sobretot de poblacions mitjanes de Catalunya, que han manifestat que ho consideren necessari per eixugar part del dèficit que existeix en llur Pressupost, i, tenint en compte aquestes consideracions, és pel que hem accedit a autoritzar — que només és una simple autorització que es dona als Ajuntaments — per a fer-ho.

Jo suposo que molts d'aquests Ajuntaments ho tindran en compte, i establiran segurament l'altre arbitri, que és el que es dona i que considerem més just, perquè és de fàcil recaptació, que no ha de tenir repercussions de cap mena, que només afecta al capital, que és l'arbitri sobre els solars edificats o no, i això suposem que quan ho hagin estudiat els Ajuntaments trobaran que hi ha matèria impositiva suficient per a no haver d'acudir a l'altre impost sobre els espectacles, a què es referia el senyor Simó.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Sí, realment, jo no tinc a la vista la Llei del 13 d'abril del 1933; si d'aquests espectacles en queden exclosos els que sofreixen la crisi d'una manera més intensa, no tinc res a dir-hi. En aquest cas potser ho trobaríem un xic flux en certs espectacles, per exemple espectacles que segons sembla proporcionen sempre beneficis, com els combats de boxa, els campionats de ball, etc., que no crec que siguin estètics, ni artístics, ni gimnàstics, ni higiènics.

Ara, una observació que ens permetem fer nosaltres. Ja des de que funciona aquest Parlament, vaig tenir l'honor de manifestar la meua sorpresa de què es substraguessin de la Comissió de Governació tots aquests dictàmens referents a Projectes de Llei o proposicions de Llei que fessin referència, ni que fos indirectament, a les finances municipals. Aquesta mateixa Llei del 13 d'abril del 1933, que s'esmenta aquí en aquest dictamen, fou sotreta de la Comissió de Governació i es va lliurar a la Comissió de Finances. Hi ha una Junta especial

d'Hisendes locals, que sembla que tampoc té res a veure amb la Comissió de Governació; és una competència que es treu. I això vol dir que les actuacions tornen a anar pel seu carril, o sigui, que torna a la Comissió de Governació tot allò que fa referència a les Hisendes municipals, i ens felicitem de què així sigui, com ens felicitarem de què aquesta iniciació sigui seguida en tot el que fa referència a les finances municipals.

El Sr. ESPANYA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. ESPANYA: Per a dir al senyor Simó i Bofarull, que era natural que abans aquestes qüestions passessin a la Comissió de Finances, perquè el Conseller que presentava aquests projectes de llei era el de Finances, tota vegada que els serveis d'hisendes locals estaven adscrits a la Conselleria de Finances. Ara, no; ara aquests serveis estan adscrits a la Conselleria de Governació; i naturalment, aquests projectes de llei vénen signats pel Conseller de Governació i van a la Comissió de Governació.

I tota vegada que estem en l'ús de la paraula, contestarem al senyor Soler i Bru, relativament a un extrem que no li havíem contestat per un petit oblit; i és per a dir-li que la Comissió no té inconvenient en acceptar el petit aclariment que ell ha demanat.

El Sr. PRESIDENT: Així, l'article resta redactat en la forma que es llegirà.

«Article 4.º Es autoritzat, també, l'establiment d'un arbitri fins al màxim del 10 per cent, sobre el preu dels bitllets dels espectacles públics de tota mena superiors a una pesseta, exceptuant els teatres.

No poden ésser considerats bitllets els carnets de soci dels Clubs de futbol.»

El Sr. PRESIDENT: Restà, doncs, aprovat l'article així.

Es dona lectura a la següent esmena:

«AL PARLAMENT»

Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de formular la següent esmena al dictamen sobre el projecte de llei facultant els Ajuntaments dels Municipis de Catalunya de més de 10,000 habitants, per establir determinats arbitris sobre solars edificats i sense edificar.

ESMENA

S'afegirà al dictamen un nou article redactat com segueix:

«Queden prorrogades, per al pressupost corresponent a l'exercici del 1934 i les seves possibles prorrogues, les autoritzacions concedides a l'Ajuntament de Barcelona, referents als arbitris i recàrrecs autoritzats per la llei del 13 d'abril del 1933 i relacionats a l'art. 2.º de la mateixa.

Palau del Parlament, 13 de març del 1934. — Fàbrega, Viadiu, Sauret i Mies.»

El Sr. ESPANYA: La Comissió accepta aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Acceptada l'esmena, serà incorporada al dictamen en forma d'art. 5.º Resta aprovat i pendent de votació definitiva aquest projecte de llei.

Continuació de la discussió del Dictamen de la Comissió de Governació, sobre el Projecte de llei relatiu a la creació d'uns Jurats d'Exaccions locals substituïnt en les seves funcions els Tribunals Econòmico-administratius de les antigues províncies de Catalunya

El Sr. PRESIDENT: Entrem a la discussió de l'art. 3.º

Es dona lectura a l'esmena següent:

«L'art. 3.º quedarà redactat com segueix:

«Article 3.º Els Jurats Comarcals seran competents per a entendre en l'única instància de les reclamacions individuals i col·lectives, fins a 1,000 pessetes.

Contra les resolucions dels Jurats Comarcals en reclamacions de quantia superior a 1,000 pessetes, s'atorga el dret de recórrer als Tribunals Contencioso-administratius i competents.»

Palau del Parlament, 9 de març del 1934. — Simó i Bofarull, Mora, Ibars i Lloret.»

El Sr. ESPANYA: La Comissió no accepta l'esmena.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Simó i Bofarull té la paraula.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Em felicito de no haver assistit a la sessió d'ahir perquè en la meua absència l'amic Ibars va poder defensar amb major justesa i eloqüència de la que jo hauria pogut fer, les esmenes que ahir es varen discutir que no tingueren la sort de què fossin acceptades, ni en part ni en res del seu contingut.

En realitat, ahir es varen esgotar els arguments. I celebrotambé que el senyor President no hagués accedit en la sessió d'ahir el prec que va formular el senyor Ibars, en el sentit de què suspengués la discussió. Em faig càrrec de què no és el mateix sostenir un vot particular que una esmena: i em faig càrrec també de què una minoria de dos Diputats no és com una Minoria de 14 Diputats, com l'absent Lliga Catalana, perquè hi ha el precedent de què el nostre admirat col·lega senyor Vidal i Guardiola, en una ocasió no va estar present per a defensar un vot particular que tenia presentat; i malgrat de què en el vot particular hi constava la signatura d'altres companys presents en aquella sessió, a prec del senyor Duran i Ventosa es va ajornar la discussió d'aquell vot particular per a una altra sessió, fins que el senyor Vidal i Guardiola ens fes la mercè de la seva presència.

El Sr. PRESIDENT: Comprendrà el senyor Simó i Bofarull...

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Sí. Ja comprendc...

El Sr. PRESIDENT: La Presidència fa tots els possibles per a facilitar i conciliar les tasques del Parlament; i el senyor Simó no ignora que

mantenir vegades, la Presidència ha accedit a demorar la discussió de diversos assumptes per a esperar la seva presència. I així, no voldríem que hom fes a la Presidència un retret d'injustícia o de manca d'imparcialitat, quan està constantment donant proves d'atenció a tots els senyors Diputats i a totes les Minories...

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Anava a dir que sens dubte...

El Sr. PRESIDENT: I totes les Minories, des de la més nombrosa a la menys nombrosa, però molt competent de les VV. SS., segurament s'han beneficiat d'aquestes condescendències de la Presidència.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Es cert, i molt agraït. Però jo he volgut dir que no varem tenir la satisfacció en aquest cas de què l'ordre del dia fos modificat en atenció al prec que va formular el senyor Ibars.

El Sr. PRESIDENT: La V. S. no ignora les dificultats que hi ha sovint...

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Sí. Reconeixem que poden existir dificultats molt grans.

Entrem ara a l'esmena a l'art. 3.er, que ja ve prejutjada pels articles anteriors.

Es recull aquí, la supressió dels Jurats superiors. Nosaltres no sabem veure la importància d'una qüestió administrativa, estrictament per les pessetes, o sigui per la seva quantia; o són o no reglamentàries; o són o no legals, o són o no justes i equitatives les resolucions municipals de caràcter econòmic en quan al fons; perquè sigui de 24,999 ptes., o sigui de 25,000 ptes., al fi i al cap la quantia no entra en quan al fons. Si és injusta una resolució administrativa econòmica dels Ajuntaments per 10 ptes. de quantia, la qüestió és la mateixa. En la quantia de les qüestions que es litiguen, no hi entra més que un element que sempre se'l té de recó, que no es té mai present, i és la potència econòmica del reclamant.

Pot haver-hi un ciutadà que faci una reclamació de 24,999 ptes. i sigui aquesta quantitat tot el seu capital, i en canvi hi pot haver un altre ciutadà que reclami per 10 ptes. i no li vindria de 24,999 ptes. I nosaltres demanem que es simplifiquin els procediments amb aquesta esmena que hem presentat, i entenem que la quantia no ha d'ésser límit, en quan a competència, dels Tribunals. Igual competència tindrà el Tribunal comarcal per a resoldre una reclamació de 24,999 ptes., que per a resoldre'n una de 10 ptes. El que podria fer-se és donar una instància més, donar una instància com passa en els procediments civils o en altres procediments.

Nosaltres som partidaris, per tant, de suprimir el Jurat superior.

Els arguments que hem tingut el gust de llegir en el DIARI DE SESSIONS, exposats pel senyor Espanya en nom de la Comissió, vénen a ésser: major competència, per major quantia. I nosaltres no som d'aquesta opinió, sinó que volem igual competència sempre, donant garanties de més instància per a l'interessat, si ho vol.

Nosaltres voldríem que els Tribunals comarcals no tinguessin límit de competència en quant a la quantia i es pogués establir un segon graó per

aquelles quanties superiors que s'estableixen com a límit.

Això és dir-li al Jurat comarcal que no té bastanta competència ni solvència tècnica per a resoldre una qüestió de 25,000 pessetes i sí una de 24,999. I nosaltres voldríem simplificar les qüestions, sense excloure les garanties dels individus interessats.

Nosaltres entenem que fins a 1,000 pessetes — i en això participem quelcom del criteri de la Comissió — no es doni cap classe de recurs, que n'hi hagi prou amb la simple resolució, que s'esgoti la via de resolució del Jurat comarcal; però en les que excedeixen de 1,000 pessetes, donar el recurs contencioso-administratiu.

Aquest és el nostre punt de mira basant-lo en la descentralització, com deia ahir el company senyor Ibars. I hem de suposar igual capacitat als Jurats comarcals que als altres que hi pugui haver i donar solament contencions en la matèria que valgui la pena d'utilitzar-lo, perquè des del punt de mira de l'interessat donar el recurs contencions per uns recursos d'una quantia minsa, és igual com no donar-lo perquè no s'utilitzarà, ja que les despeses són tant o més cares que el mateix import de la reclamació.

Si la Comissió creu que això pot ésser excessivament radical, no tindríem inconvenient en què el recurs contencions es donés contra tota mena de resolucions, fos quina fos la quantia de la reclamació.

El que proposem és que els Jurats comarcals tinguin competència sense límit de quanties i, a aquest efecte, el Jurat Superior ha d'ésser suprimit. En canvi, si es vol mantenir un Jurat Superior, podria aquest ésser per segona instància econòmico-administrativa i per a resolucions dels Jurats comarcals de quanties superiors a 2, 20 o 25,000 pessetes. En el cas contrari no ho trobaríem justificat.

El Sr. ESPANYA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Espanya.

El Sr. ESPANYA: L'esmena del senyor Simó, amb les explicacions que ens acaba de donar, afecta dos extrems. Afecta l'extrem de la instància, en el sentit de si ha d'ésser única o ha d'ésser doble, i afecta a la matèria de la quantia. Amb respecte a la instància, nosaltres, la Comissió, d'acord amb el projecte del Govern, hem cregut que havia d'ésser única, primerament perquè la doble instància complica les coses, les fa més costoses i no és mai una simplificació dels procediments, molt més quan, contra les resolucions d'aquests Jurats comarcals, hi ha el recurs contencioso-administratiu, i ens trobaríem que hi hauria un primer fall del Jurat comarcal, un segon fall del Jurat Superior, i un contencioso-administratiu davant el Tribunal competent i provincial, i encara hi cabria l'apel·lació davant el Tribunal Suprem, i això, amic senyor Simó, ha semblat molt complicat i hem entès que s'havia de simplificar i anar a l'única instància. Queda resolta la reclamació per la resolució del Jurat i només hi cap el recurs contencioso-administratiu que, com sap molt bé el senyor Simó, és un recurs de revisió, perquè els Tribunals contencioso-administratius

no fan més que revisar si s'han excedit o no els Tribunals i si han complert amb la seva missió en el cercle de les seves atribucions.

Hi ha l'aspecte de la quantia. Mirada sota el punt de vista que la mirava el company senyor Simó, sembla que la quantia hauria d'ésser una cosa indiferent i que el mateix un Jurat podria servir per a entendre en quantia petita que en una quantia superior, i, no obstant això, sap molt bé l'amic Simó i Bofarull que tots els assumptes, tant de l'esfera administrativa com de la civil, la quantia té una importància considerable, fins a tal punt que en matèria civil fa variar el procediment, els terminis varien, hi han judicis de menor quantia i de major quantia, i en matèria administrativa, en diversos aspectes de l'administració, hi ha també les quanties diferents, i això fa que els procediments siguin també diferents.

Per a simplificar, doncs, la matèria, hem cregut que el procediment havia d'ésser igual, si bé hem posat una quantia creixent, la de 25,000 pessetes, per a simplificar les coses, perquè hem cregut que de superior quantia a les 25,000 pessetes són poques les reclamacions que poden fer-se fora de la ciutat de Barcelona. Solament a Barcelona i en comptades poblacions de fora poden haver-hi reclamacions de 25,000 pessetes, i encara comptades, perquè són pocs els contribuents que vinguin obligats a pagar tant per impostos municipals. A més de les raons a què em referia abans, la importància de la quantia fa que s'exigeixi més atenció, que sigui un major nombre de persones que estudiïn el cas, que a més de formar el Jurat les persones dels Jurats comarcals, hi hagin dues persones més especialitzades en la matèria, com són el catedràtic lletrat de l'Escola de Funcionaris d'Administració Local i el Cap dels Serveis del Departament de Finances, que amb el seu coneixement i amb els seus consells poden estudiar i repartir el treball junt amb altres persones, i distribuir-lo millor i procurar tenir entre tots un veritable encert en la resolució.

Per això s'ha anat a un Jurat Superior cercant la garantia i altrament s'ha de tenir en compte que això no és més que un assaig, una cosa d'ordre provisional que s'ha cregut el Govern en la necessitat de crear per a sostreure-ho del coneixement dels Tribunals de l'Estat, formats per funcionaris de l'Estat que moltes vegades entenen en matèries que no eren de la seva competència i, per tant, ja veurem el resultat que això doni i podran aleshores fer-se les modificacions que el temps, l'experiència i la realitat ensenyin; però ara ha cregut la Comissió, d'acord amb el projecte del Govern, que havia de mantenir aquest criteri i per això s'han constituït aquests Tribunals Superiors.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Agraït a la contestació amable del senyor Espanya. He de dir que sento discrepar en absolut de totes les raons que ha exposat.

En primer lloc és clar que no entrarem en una discussió per a la qual ens sentim inferiors, res-

pecte del procediment civil; però tots sabem que el que varia quant a la quantia són les instàncies a recórrer, però l'òrgan oficial és el mateix, ja que el Jutge de primera instància igual entén en una quantia de 1,000'01 pessetes, que en una de dos cents milions de pessetes. L'únic que varia és que la de quantia de mil pessetes i un cèntim afecta la segona instància de l'Audiència territorial i quan es passa de les vint mil pessetes, que és l'aturador de la menor quantia, hi ha el recurs de cassació; però el Jutge, l'òrgan — en aquest cas el Jurat Comarcal — igual entén en una reclamació de mil pessetes i un cèntim que en una de superior. ¿El procediment es diferent? Sí, però el Jutge és el mateix; i aquesta esmena nostra no tendeix al procediment, sinó a la competència per raó de la quantia dels Jurats comarcals, i en lloc d'agreuja-se o complica-se la màquina processal, com deia el senyor Espanya, nosaltres la simplifiquem. Nosaltres mantenim que els Jurats Comarcals són competents en única instància sense límit de quantia i suprimim el Jurat Superior.

A mi em feia por que la Comissió no l'acceptés per excessivament radical i oïrem que si es volia es donés el recurs contencioso-administratiu contra totes les resolucions dels Jurats Comarcals. Els Jurats Comarcals en si han de tenir competència, quant a la quantia il·limitada, per als recursos contra totes les resolucions dels Jurats Comarcals al contencioso-administratiu. ¿Contra tots? Nosaltres diem a l'esmena contra l'aturador de mil pessetes i, si es vol, recursos contenciosos contra totes les resolucions que siguin. Nosaltres som més radicals en aquest sentit perquè fins a mil pessetes diríem que no hi ha d'haver ni el recurs contencioso-administratiu. Unicament hi cap l'última instància al Jurat Comarcal, però sense limitació de quantia, perquè jo no entenc que perquè un senyor litigui per 25,000 pessetes s'hagi de cercar especialistes en dret administratiu unes garanties formidables de tècnica, el non plus ultra de la perfecció jurídica; però en canvi un senyor que arribi a 24,000 pessetes, aquell senyor ja no té aquelles garanties. ¿Per què? Jo comprenc un Tribunal més qualificat per a revisar, per a ésser un graó més de distància, però no per fallar sobre qüestions, puix que poden ésser més complexes les reclamacions de vint-i-cinc pessetes que les de vint-i-cinc mil. Si nosaltres ho veïem cada dia! Quants afers hi ha plantejats davant de jutges municipals que des del punt de vista del Dret són molt més complicat que afers on hi juguen milions! Al cap i a la fi, de totes maneres, no crec jo que es necessiti gran ciència per a interpretar la Llei municipal que estem elaborant, allò que està elaborant la Comissió que estudia les Hisendes locals, el règim fiscal municipal, per dir si una mesura d'arbitri o d'impost o si l'aplicació d'una quota s'ajusta o no s'ajusta a aquestes dues lleis o als reglaments conseqüents que es dictin el dia de demà. Però jo no puc admetre amb bona teoria democràtica això: que hi hagi un Tribunal de més senyors i de més savis per a un senyor que litigui amb vint-i-cinc mil pessetes, i un altre de menys senyors i de menys savis per a un que litigui amb vint-i-quatre mil. Ara que el Jurat Superior fos com una cambra de consell, com un or-

ganisme superior, com una segona instància, si es volgués, del qual tampoc en sóc partidari perquè ja hi ha el Tribunal Contencioso-administratiu. D'aquest criteri nosaltres no podem participar-ne, sentint-ho molt...

(Entra a la Cambra l'honorable senyor Conseller de Governació.)

El Sr. ESPANYA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Espanya.

El Sr. ESPANYA: El senyor Simó es contradeia quan es referia precisament a això de què en el terreny de l'ordre civil, la quantia no té importància, perquè deia: «que el mateix jutge, amb el mateix procediment, entén en un assumpte de 1,001 ptes. fins a 1,000 milions de pessetes». Tingui en compte el senyor Simó que ell mateix deia que en el civil hi ha assumptes de 25 pessetes que són més complexos que els de 200,000, i, no obstant, les 25 ptes. corresponen al Jutge municipal, que és jutge de categoria inferior a l'altre jutge de primera instància i, per consegüent, és un Tribunal totalment distint, essent les mateixes lleis a aplicar: el Dret Civil, o inclús el Dret Penal en judici de faltes, aplicats a la mateixa jurisprudència. No obstant, tingui en compte que són dos tribunals distints, formats de distinta manera; que el jutge municipal als pobles, per exemple, en pot ésser qualsevol persona sense haver estudiat i, no obstant això, en un assumpte que passi de 1,000 ptes. ja hi entén un altre senyor de la carrera judicial, de manera, que la quantia sempre té una importància extraordinària. Això passa en l'ordre administratiu; de manera, que aquest punt de vista precisament és el que s'ha tingut en compte. Però fixi's que en posar el límit de 25,000 ptes. és precisament perquè siguin molt poques les reclamacions que puguin anar a l'alt Tribunal superior; però, naturalment, tota la matèria d'impostos és d'una importància molt extraordinària i de repercussió tan gran, que és molt distint ja de les matèries d'ordre civil, que cal estudiar fonament, que cal buscar la garantia necessària perquè el contribuent que cregui que és agraviat, que és objecte d'una injustícia, trobi un tribunal amb totes les garanties d'imparcialitat i de coneixement de causa i amb coneixements tècnics perquè pugui tenir sempre la satisfacció de què el fall aquell no l'atropelli; de manera que s'ha cregut necessari rodejar aquest Tribunal Superior de totes aquestes garanties.

Per tot l'altre, quan el senyor Simó deia que proposava la supressió de la Jurisdicció contencioso-administrativa...

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: No!

El Sr. ESPANYA: Sembla que hi ha un apartat que diu «es suprimirà», que s'atorga el dret de recórrer als tribunals contencioso-administratius contra les resolucions en quantia superior a 1,000 ptes. Per consegüent, resolucions inferiors a 1,000 ptes., veritat?, per aquestes es suprimirà el Contencioso-administratiu. El senyor Simó mateix deia: «és una mesura radical». Realment, en principi, jo no hi trobaria cap inconvenient, però crec que això no és matèria precisament d'aquest Projecte de Llei; és donar a aquest Projecte de

Llei més importància; és un assumpte a estudiar més detingudament el si ha d'ésser objecte de recurs contencioso-administratiu o no. Això ja ho veuríem; és un dels aspectes de Dret que no crec que correspongui precisament a aquesta Comissió. Això podria correspondre al dia de demà, quan es tracti de l'organització dels tribunals contencioso-administratius, en relació que puguin tenir amb aquest cas. Jo crec que, en aquest punt, aquest Projecte de Llei és d'un abast relativament petit i no es pot arribar a aquest punt, que és molt important i que jo coincideixo amb el senyor Simó i no tindria inconvenient al seu dia en acceptar el seu criteri, si es tractés d'aquell cas.

El Sr. PRESIDENT: Així, es rebutja l'esmena? (Assentiment de la Comissió.) Queda rebutjada, amb el vot a favor de la mateixa dels senyors Ibars i Simó. S'aprova l'art. 3.^r? (Assentiment.) Queda aprovat.

(Es dona lectura a l'esmena següent:

L'article 4.^t quedarà redactat així:

«Article 4.^t Els Jurats Comarcals estaran constituïts per un President i quatre Vocals.

Els de Tarragona, Girona i Lleida seran presidits pels Comissaris respectius de la Generalitat, els de Barcelona-circumscripció i Barcelona-ciutat ho seran pel Director d'Administració local o persona en qui delegui.

Seran Vocals: Un regidor d'un Ajuntament de la Comarca designat pels Ajuntaments d'ella; un Alcalde de la Comarca designat pels Consells de Govern dels Ajuntaments comarcals; un Secretari de primera categoria designat pels d'igual qualitat; un Interventor municipal designat pel Col·legi de la Comarca.

Actuarà com a Secretari dels Jurats de Barcelona un funcionari de la Direcció General d'Administració Local; i com a Secretaris dels Jurats Comarcals, els Caps dels serveis d'Hisendes Locals respectius.

Palau del Parlament, 9 de març del 1934. — Simó, Mora, Ibars i Lloret.»

El Sr. ESPANYA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. ESPANYA: La Comissió no accepta aquesta esmena.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Realment, aquesta esmena té poca importància; nosaltres n'atribuïem a les anteriors, sobretot a la primera, però no hem tingut la sort de què hagi prosperat. Si el *sancta sanctorum* ha d'ésser aquí al Jurat Superior, ens importa poc que els Jurats comarcals siguin tres o siguin cinc; però, en fi, nosaltres creiem que estava més qualificada per a un Jurat d'aquesta mena la representació de les entitats oficials naturals, que són els Municipis, que no pas els funcionaris dels Municipis. Que actuïn de Secretaris un Secretari o un Interventor, però que el Jurat el constitueixi un representant del Poder executiu i dos representants dels Ajuntaments, des del punt de vista tècnic no en tenim res a dir,

des del punt de vista de l'honorabilitat, quin dubte hi ha!, res en absolut; però des del punt de vista de la qualitat oficial, de la condició oficial dels càrrecs que aquí s'especifiquen com a designadors de les persones que han de formar el Jurat, ens sembla que ha d'haver-hi una participació dels organismes directament interessats, dels sobirans. També se'm podrà objectar que si bé les reclamacions poden no ésser contra l'Ajuntament que presideix aquest Alcalde que nosaltres diem, ni tampoc contra les resolucions d'aquest Ajuntament al qual pertany aquest Regidor que forma part del Consell de Govern que nosaltres posem aquí, al cap i a l'últim per raons de solidaritat, per a defensar el fur de la sobirania municipal, pot ésser que hi hagi el perjudici de fallar en contra o merament una animadversió respecte les reclamacions que hagin de jutjar; però aquesta objecció tampoc pot deixar de fer-se en el cas de què en el Jurat no hi hagi ni cap Alcalde ni cap Regidor, i no hi hagi més que un Secretari i un Interventor, perquè els acords presos pels Ajuntaments generalment, per no dir tots, sinó són assessorats, almenys són consultats al Secretari i els de caràcter financer, per desgràcia, generalment vénen a ésser els interventors no sols els consultats, sinó gairebé els factòtums de caràcter financer o econòmic dels Ajuntaments respectius. I no sé fins a quin punt podria influir més encara, sinó en l'amor propi, que és cosa secundària i que mai cap jurat té en compte, però sí un cert prurit d'esperit de classe, de solidaritat, en mesures adoptades pel Consell del Jurat, amb el parer de l'Interventor o del Secretari, perquè sigui un Interventor o un Secretari el que hagi d'anar a resoldre aquesta qüestió. En realitat, la cosa no fóra tan complicada. La nostra idea en redactar aquesta esmena, no era el que l'esmena deia: era fer intervenir altres persones que no fossin Alcaldes, o Regidors, o Secretaris o Interventors. Però, ¿on les podíem anar a trobar, a quina pedrera podíem anar a treure ara en aquest moment aquesta matèria necessària, per a formar un Jurat que no sigui susceptible d'això que en diríem plec professional i aquests altres obstacles que hem de procurar allunyar de tot Tribunal o organisme que tingui funcions discriminadores? Jo em limito, doncs, a retirar aquesta esmena, però han de constar al DIARI DE SESSIONS aquestes manifestacions, recollint l'allusió que ha fet el senyor Espanya a la possible, probable i gairebé segura transitorietat d'aquesta Llei. A veure si en el dia de demà, del cos dels contribuents i del cos dels no contribuents en podem treure els membres del Jurat, puix que el Jurat ha d'ésser format sempre per ciutadans que no estiguin adscrits al ram de què es fa referència, altrament el Jurat del criminal també l'hauríem de fer de criminalistes, civilistes, auditors i Jutges; és el mateix cas que posem aquí Secretaris i Interventors al Jurat. De manera, que nosaltres ens limitem a això i a desitjar que el més aviat possible el Govern pugui trobar mitjans de què la composició d'aquests Jurats sigui ben diversa en el sentit de què no hi intervinguin professionals de l'administració municipal, sinó una representació imparcial, heterogènea, i, per tant, completa, de tots els ciutadans afectats.

El Sr. ESPANYA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. ESPANYA: Per a contestar al senyor Simó i Bofarull aquestes manifestacions tan interessants que acaba de fer i per dir-li que en el fons, nosaltres, estudiant aquest Projecte de Llei, hem vist realment la dificultat que hi ha per a poder trobar personal per a constituir aquests Jurats. Com deia molt bé el senyor Simó i Bofarull, naturalment que no es troba així com així personal apte i amb condicions per a formar un Jurat d'aquesta naturalesa. Hi ha una dificultat molt gran, i sobretot que el Projecte tendeix a tres coses: primera, a no crear una burocràcia, ja que no ens en cal més per haver-n'hi prou amb la que hi ha; segona, cercar el tecnicisme, la tècnica, els homes tècnics que coneixin la matèria, que puguin resoldre amb coneixement de causa aquests assumptes; i tercera, independència. Naturalment, s'ha arribat amb aquest Projecte del Govern, que la Comissió ha cregut que era molt acceptable, perquè reünia en definitiva aquestes tres condicions, encara que potser no s'arribi al que deia el senyor Simó; més tard, quan es resolgui definitivament tot aquest problema d'organització de la Generalitat potser s'hi podrà arribar.

Per això nosaltres hem cregut que havia d'acceptar-se el projecte de Llei tal com venia i tal com estava redactat, perquè creiem que els Secretaris i Interventors, sobretot els Secretaris de primera categoria — això és molt important — són persones tècniques i d'absoluta imparcialitat en la matèria perquè al cap i a la fi, no podent-hi anar els Secretaris i els Interventors dels mateixos Ajuntaments que tinguin interessos en els afers, han d'ésser independents en absolut per a resoldre aquestes reclamacions que es presentin. Ara, que als Ajuntaments se'ls hi reconeix en aquest projecte de Llei el dret a ésser part, perquè en el Tribunal econòmic-administratiu els Ajuntaments no eren part en el procediment, ja que com que hi havia les Junes de repartiment, que són distintes dels Ajuntaments, no podien ésser part i el Govern ha instituït precisament aquesta innovació de què els Ajuntaments poden ésser part en el procediment i, per a facilitar que puguin intervenir en aquests assumptes, es permet que puguin intervenir d'una manera ben senzilla mitjançant qualsevol associació de caràcter municipal amb una simple comunicació feta per ofici. De manera que és per aquest motiu que jo he volgut contestar al senyor Simó i Bofarull fent-li aquests aclariments que jo creia necessaris.

El Sr. PRESIDENT: ¿Es retra l'esmena?

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: La retirem.

El Sr. PRESIDENT: ¿S'aprova l'art. 4.º? (Assentiment.) Resta aprovat.

Article 5.º Hi ha una altra esmena.

El senyor Secretari llegeix la següent esmena:

«Restarà suprimit aquest article.

Palau del Parlament, 9 de març del 1934. — Simó i Bofarull, Mora, Ibars i Lloret.»

El Sr. IBARS: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ibars com a signant de l'esmena.

El Sr. IBARS: En nom dels signants de l'esmena he de dir que la retirem.

El Sr. PRESIDENT: Resta retirada l'esmena. ¿S'aprova l'art. 5.º? (*Assentiment.*) Resta aprovat.

(*Són aprovats, sense discussió, els arts. 6.º, 7.º, 8.º, 9.º, 10 i 11.*)

El Sr. PRESIDENT: Resta pendent de votació definitiva aquest projecte de Llei.

Discussió del Dictamen de la Comissió de Governació sobre el Projecte de Llei contenint normes perquè els Ajuntaments puguin confeccionar un nou Pressupost per al present exercici econòmic

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. ESPANYA: Senyors Diputats: Aquest projecte de Llei que ha dictaminat favorablement la Comissió, obeeix a una necessitat. Es el donar facilitats als Ajuntaments que encara no hagin confeccionat els seus Pressupostos perquè puguin aprovar-los immediatament a fi de què tinguin efectivitat a primers del mes que ve. Segons les normes de l'Estatut que regeix encara en la seva part financera, els pressupostos han de subjectar-se a una tramitació que imposa als Ajuntaments que des de la confecció fins a l'aprovació hagin de passar uns quants mesos. Naturalment que, com que s'ha donat la circumstància, a Catalunya, de què les eleccions municipals han vingut ajornades repetidament i per això els actuals Ajuntaments no han pres possessió fins a primers de febrer, ens trobem amb que la major part dels Ajuntaments de Catalunya no tenen els pressupostos formats i tenen la necessitat de formar-los i, per consegüent, perquè aquests pressupostos que confeccionin els Ajuntaments puguin servir per a la resta de l'any, o sigui pels nou mesos que queden, s'han d'aprovar tots aquests terminis i d'aquí ha vingut la necessitat i l'obligació, per tant, del Govern de presentar aquest projecte de Llei que la Comissió ha volgut acceptar íntegrament. Aquests són els motius que han obligat a la Comissió a acceptar aquest projecte i elevar-lo a dictamen per a demanar als senyors Diputats que l'aprovin íntegrament.

El Sr. PRESIDENT: Es posa a discussió l'artíclat.

(*Sense discussió són aprovats els arts. 1.^r, 2.ⁿ, 3.^r, 4.^t, 5.ª i 6.^d d'aquest dictamen.*)

Resta pendent de votació definitiva.

Lectura d'un Dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el Projecte de Llei autoritzant el Govern de la Generalitat per a regular la forma de nomenament dels Jutges i Fiscals Municipals i els seus suplents, fins i tant no s'aprovi la Llei de Justícia Municipal pel Parlament de Catalunya

(*Es dona lectura al següent:*

«DICTAMEN

Reunida la Comissió Permanent de Justícia i Dret sota la presidència del senyor Josep Andreu

i Abelló, amb assistència dels Vocals senyors Rovira i Virgili, Tauler, Mies, Torres, Ribas Soberano, Magre i Gerhard, per tal de dictaminar sobre el Projecte de Llei autoritzant al Govern de la Generalitat per a regular la forma de nomenament dels Jutges i Fiscals municipals i els seus suplents, fins i tant no s'aprovi la Llei de Justícia Municipal pel Parlament de Catalunya, acorda, per unanimitat, de sotmetre a l'aprovació de la Cambra el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.^r La forma de nomenament dels Jutges i Procuradors municipals i els seus suplents, l'acceptació d'excuses o renúncies i la provisió de les vacants que en el successiu es produeixin, serà regulada per Decret aprovat pel Govern de la Generalitat.

Els nomenaments tindran el caràcter d'interí i regiran fins i tant no entri en vigor la futura Llei de Justícia Municipal que aprovi el Parlament de Catalunya.

Queda autoritzat el Govern de la Generalitat per a disposar una renovació extraordinària de tots els Jutges i Procuradors municipals de Catalunya i llurs suplents.

Article 2.ⁿ Per al nomenament dels Jutges i Procuradors municipals i els seus suplents, es constituirà un Consell de Justícia municipal integrat pel Conseller de Justícia i Dret com a President i pels següents Vocals:

Primer. — El Degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona.

Segon. — Dos Magistrats d'Audiència.

Tercer. — El Jutge municipal degà dels de Barcelona.

Quart. — Un Jutge municipal de població superior a 1,000 habitants.

Cinquè. — Un membre de la Comissió Jurídica Assessora.

Sisè. — Un Diputat de la Comissió de Justícia del Parlament de Catalunya.

Setè. — Un Alcalde lletrat de població superior a 10,000 habitants.

Article 3.^r La present Llei entrarà en vigor el dia de la seva publicació en el *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Article 4.^t Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al compliment de la present Llei.

Palau del Parlament, 14 de març del 1934. — El President, Josep Andreu i Abelló. — El Secretari acctal., Carles Gerhard i Ottenwaelder.»

Lectura del Dictamen de la Comissió de Finances relatiu al Projecte de Llei sobre transferències entre partides del Pressupost del primer trimestre del 1934

El senyor Secretari dona lectura al següent

«DICTAMEN

Reunida la Comissió permanent de Finances sota la presidència del Vice-President senyor Pere Cerezo i Hernàez, amb assistència dels Vocals

senyors Guinart, Farreres i Duran, Bilbeny i Ruiz i Ponseti, actuant de Secretari el senyor Joan Sauret i Garcia per tal de dictaminar un projecte de Llei sobre transferències entre partides del Pressupost del primer trimestre del 1934, acordada, per unanimitat, de sotmetre a l'aprovació de la Cambra el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.^r Són autoritzades les transferències de crèdit d'un import total de 318,924'16 pessetes entre les següents partides del Pressupost corresponents a despeses dels departaments de la Generalitat que s'han de satisfer amb càrrec a cabals ordinaris:

Sobrants que es transfereixen

De la partida 4.ª, 3,500 pessetes; de la 7.^a, 1,750; de la 8.^a, 1,250; de la 9.^a, 2,000; de la 12, 1,125; de la 14, 750; de la 28, 400; de la 36, 250; de la 45, 120; de la 46, 240; de la 61, 2,250; de la 62, 750; de la 66, 750; de la 67, 750; de la 70, 750; de la 82, 4,125; de la 83, 2,250; de la 84, 3,500; de la 88, 3,000; de la 96, 1,500; de la 97, 1,000; de la 100, 3,350; de la 101, 2,250; de la 107, 240; de la 203, 40,000; de la 275, 500; de la 327, 5,250; de la 329, 1,500; de la 330, 2,500; de la 340, 1,500; de la 342, 1,500; de la 346, 1,750; de la 348, 1,050; de la 356, 9,000; de la 359, 1,250; de la 363, 3,000; de la 374, 750; de la 375, 1,250; de la 376, 1,000; de la 389, 1,125; de la 414, 1,625; de la 416, 750; de la 422, 750; de la 454, 50,000; de la 462, 2,250; de la 484, 1,000; de la 483, 1,500; de la 531, 750; de la 605, 1,750; de la 614, 3,250; de la 615, 1,000; de la 619, 50; de la 620, 500; de la 644, 1,500; de la 657, 500; de la 673, 1,305; de la 684, 3,125; de la 694, 3,750; de la 698, 2,000; de la 712, 750; de la 715, 750; de la 716, 875; de la 724, 750; de la 759, 1,800; de la 815, 2,000; de la 829, 10,000; de la 864, 3,500; de la 868, 1,250; de la 870, 2,500; de la 911, 3,000; de la 912, 15,000; de la 913, 9,000; de la 932, 1,500; de la 941, 1,000; de la 942, 1,000; de la 943, 1,000; de la 957, 5,000; de la 974, 12,500; de la 1019, 1,000; de la 1020, 1,000; de la 1034, 1,500; de la 1148, 23,000; de la 1149, 200; de la 1190, 11,579'16; de la 1193, 5,000; de la 1196, 2,000; i de la 1215, 12,340 pessetes.

Total dels sobrants: 318,924'16 pessetes.

Augments en virtut d'aquestes transferències

A la partida 17, 2,000 pessetes; a la 18, 4,000; a la 47, 9,500; a la 68, 2,500; a la 108, 10,500; a la 109, 40,000; a la 162, 4,500; a la 163, 8,500; a la 165, 3,000; a la 166, 3,000; a la 167, 8,250; a la 170, 5,000; a la 198, 5,000; a la 199, 4,000; a la 352, 20,500; a la 453, 20,000; a la 516, 5,000; a la 517, 3,750; a la 534, 10,000; a la 601, 15,000; a la 617, 6,550; a la 647, 1,800; a la 662, 5,000; a la 678, 10,000; a la 762, 62'50; a la 763, 10; a la 771, 62'50; a la 782, 10; a la 794, 812'50;

a la 814, 5,000; a la 834, 5,000; a la 848, 166'66; a la 910, 3,000; a la 914, 15,000; a la 916, 8,000; a la 917, 1,000; a la 1013, 2,000; a la 1035, 1,500; a la 1130, 67,500; a la 1195, 2,500; i a la 994, 950 pessetes.

Total dels augments, 318,924'16 ptes.

Article 2.ⁿ Es autoritzada una transferència de crèdit d'import 12,500 ptes. entre les següents partides del Pressupost corresponents a despeses que s'han de satisfer amb càrrec a cabals extraordinaris.

Sobrants que es transfereix

De la partida 737, 12,500 ptes.

Augment en virtut d'aquesta transferència

A la partida 682, 12,500 ptes.

Article 3.^r Són autoritzades les transferències de crèdit d'un total de 6,250 ptes. entre les següents partides del pressupost corresponent a despeses de la Comissaria de Girona.

Sobrants que es transfereix

De la partida 1228, 6,250 ptes.

Total del sobrant, 6,250 ptes.

Augments en virtut d'aquestes transferències

A la partida 172, 750 ptes.; a la 173, 1,250; a la 177, 750; a la 629, 2,250; a la 831, 250; a la 1156, 500; i a la 1161, 500 ptes.

Total dels augments, 6,250 ptes.

Article 4.^t Són autoritzades les transferències de crèdit d'un total de 20,608'75 ptes. entre les següents partides del Pressupost corresponents a despeses de la Comissaria de Lleida.

Sobrants que es transfereixen

De la partida 240, 750 ptes.; de la 241, pessetes 562'50; de la 244, 375; de la 246, 965; de la 302, 187'50; de la 304, 3,000; de la 426, 3,250; de la 502, 500; de la 1102, 1,393'75; de la 1128, 4,000; de la 1148, 4,000; de la 1172, 2,500; de la 1173, 1,000; i de la 1174, 375 ptes.

Total dels sobrants, 20,608'75 ptes.

Augments en virtut d'aquestes transferències

A la partida 180, 2,100; a la 794, 285; a la 1099, 2,000; a la 1129, 5,000; a la 1163, 4,000; a la 1164, 37'50; a la 1188, 1,600; a la 1191, 2,215; a la 1193, 1,000; a la 1205, 500; a la 1216, 1,000 i a la 1218, 281'25 ptes.

Total dels augments, 20,608'75 ptes.

Barcelona, 14 de març del 1934. — El President, Pere Cerezo i Hernàez. — El Secretari, Joan Sauret i Garcia»

Lectura d'un Dictamen de la Comissió de Pressupostos relatiu al Projecte de Llei sobre l'addició als Pressupostos d'Ingressos i Despeses en curs dels conceptes referents als serveis d'Indústries i Inspeccions Sanitàries traspassats a la Generalitat

DICTAMEN

Reunida la Comissió de Pressupostos sota la Presidència del senyor Francesc Farreres i Duran, amb assistència dels Vocals senyors Pere Cerezo i Hernàez, Josep Fàbrega i Pou, Francesc Ribas i Soberano, Pere Lloret i Ordeix, Estanislau Ruiz i Ponseti i Joan Fronjosà i Salamó; actuant de Secretari accidental el senyor Lluís Bru i Jardí per tal de dictaminar sobre un Projecte de Llei referent a l'addició dels Pressupostos d'Ingressos i Despeses en curs, dels conceptes referents als Serveis d'Indústries i Inspeccions Sanitàries traspassats a la Generalitat, acorda, per unanimitat, de sotmetre a l'aprovació de la Cambra el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.er S'autoritza la següent addició al Pressupost per al primer trimestre del 1934, amb motiu del traspàs del Servei d'Indústria: *Ingressos*. Capítol VII. Partida 70b. Traspàs de serveis. Quantitat a percebre de l'Estat per l'import de la valoració del Servei corresponent als mesos de gener a març del 1934, 151,218'21 pessetes. *Despeses*. Capítol X. Despeses d'obligacions de caràcter general. Article 4.er Despeses generals de caràcter circumstancial. Partida 1207b. Per atendre a les despeses del servei d'Indústria traspasat per l'Estat, 151,218'21 pessetes.

Article 2.^{on} S'autoritza la següent addició al Pressupost per al primer trimestre del 1934, motivada pel traspàs del servei de Sanitat interior, en quant fa referència a la percepció de drets d'inspeccions sanitàries i inversió del producte dels mateixos: *Ingressos*. Capítol V. Imposicions. Article 2.^{on} Arbitris. Partida 56b. Producte que es calcula obtenir per la venda de Paper de Pagament de la Generalitat que s'utilitzi per a satisfer drets d'inspeccions sanitàries, 250,000 pessetes. *Despeses*. Capítol IV. Departament de Sanitat. Article 5.^{on}. Serveis generals sanitaris. Partida 217-1. Per satisfer als Inspectors sanitaris la participació que els pertoca, segons el Decret de 29 de gener del 1934, en la recaptació dels drets aranzelaris que realitzi utilitzant el Paper de Pagament de la Generalitat, 175,000 pessetes. Partida, 217-2. Per a satisfer les retribucions extraordinàries que el Departament atorgui als Inspectors inter-comarcals, 25,000 pessetes. Partida, 217-3. Per a altres despeses que procedeixi efectuar amb càrrec al producte de la recaptació d'inspeccions sanitàries, 50,000 pessetes. Total, 250,000 pessetes.

Palau del Parlament, 14 de març del 1934. — El President, Francesc Farreres i Duran. — El Secretari accidental, Lluís Bru i Jardí.

Lectura del Dictamen de la Comissió Especial (Contractes de Conreu) proposant uns articles addicionals i disposicions transitòries al Dictamen sobre el Projecte de Llei de Contractes de Conreu

(Es dóna lectura al següent)

DICTAMEN

Reunida la Comissió especial (Contractes de conreu), sota la presidència del senyor Pere Cerezo i Hernàez, amb assistència dels Vocals senyors Riera, Sallés, Bru i Jardí, Folc, Dot, Companys J., i Ruiz i Ponseti; actuant de Secretari el senyor Enric Canturri i Ramonet, acorda, per majoria de vots, presentar a la Cambra per a la seva aprovació els següents articles addicionals i disposicions transitòries, al dictamen sobre el Projecte de Llei de contractes de conreu.

ARTICLES ADDICIONALS

I. — L'any agrícola s'entén que comença el dia primer de novembre d'un any i acaba el dia primer de novembre de l'any següent.

II. — Per regular les normes d'aquesta Llei, el Conseller de Justícia i Dret, formularà un reglament donant compte al Parlament.

III. — L'aplicació i execució de la Llei correspon al Conseller de Justícia i Dret.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. — Tots els contractes existents a la promulgació de la Llei s'hauran d'adaptar a les seves normes.

Des del dia de la promulgació de la Llei s'obrirà un període de revisió general de preu, durant el qual, en la forma disposada en els arts. 38 i 39, les Junes arbitrals procediran a la revisió d'aquells contractes que, per no estar d'acord el propietari i el conreador li siguin presentats.

Des del dia de la promulgació d'aquesta Llei fins el moment d'haver-se acceptat per les dues parts contractants la revisió i en cas de desavinença, mentre no sigui ferma la revisió, en els contractes subjectes a la mateixa, l'arrendatari pagarà a compte de l'arrendament.

a) En els contractes afectats en la Llei de contractes, el 50 per 100 del preu d'arrendament o quota-part.

b) En els altres contractes no afectats per la Llei de conflictes, el 75 per 100 del preu contractual o de la quota-part establerta.

c) En els contractes de parceria compresos en el Capítol VIII d'aquesta Llei sotmesos a la revisió pagaran els parcers la part contractual convinguda, fins el moment en què per les Junes arbitrals no es declari la naturalesa jurídica del contracte.

Un cop aprovada la revisió, el propietari o el conreador hauran de pagar a l'altra part la diferència entre el preu revisat i la quantitat pagada a compte.

Els beneficis inherents a les demandes de revisió que regulen les disposicions anteriors es referiran només a les que siguin presentades durant tot l'any 1934.

Segona. — Podran exercitar immediatament el dret d'adquisició regulat en el Capítol V de la Llei, els conreadors que en virtut d'escriptura per venda a carta de gràcia, treballin com arrendataris les terres que havien estat de la seva propietat.

El preu no podrà ésser superior al que es féu en l'escriptura de venda a carta de gràcia.

Tercera. — En els contractes de rabassa que hagin desposseït el rabasser del seu dret de propietat durant el període de l'any 1923 al 1931, podrà el rabasser reclamar davant la Junta arbitral el seu dret i una vegada reconegut podrà fer ús de la redempció a què fa referència l'art. 57 i següents d'aquesta Llei.

Sempre que no sigui el fet produït per falta de pagament.

Quarta. — Els conreadors que portin terres en arrendament pertanyents a collectivitats u organismes que no tinguin caràcter públic, les quals deuen ésser considerades com a béns de «mà morta» pel fet de no haver estat subjectes a transmissions durant els vuitanta anys darrers, gaudiran de tots els beneficis continguts en el Capítol VI, «El contracte de rabassa morta».

Palau del Parlament, 14 de març del 1934. — El President, Pere Cerezo. — El Secretari, Enric Canurri.»

Protesta per la profanació de la tomba del Primer President de la Generalitat de Catalunya

El Sr. PRESIDENT: Hi ha una proposició, que llegirà el senyor Secretari.

(El senyor Secretari llegeix la següent proposició:)

«Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de sotmetre a l'aprovació de la Cambra la següent

PROPOSICIÓ

El Parlament formula la seva més enèrgica protesta contra el vil ultratge comès a la tomba que guarda les despulles del que fou el Primer President de la Generalitat de Catalunya i creu interpretar el sentiment del poble català en blasmar un acte que ofèn la seva dignitat i pugna amb la més elemental concepció del respecte humà.

Palau del Parlament, 14 de març del 1934. — Mestres, Xirau, Lloret, Irla, Torres, Galés, Ruiz i Ponseti, Dot, Gerhard i Soler i Bru.»

El Sr. PRESIDENT: S'aprova la proposició presentada? (Assentiment.) Resta aprovada per unanimitat.

ORDRE DEL DIA

per a la sessió de dijous

1. Precs i preguntes.
2. Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió especial sobre el projecte de Llei de contractes de conreu.

3. Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió de Sanitat sobre el projecte de Llei de bases per a l'organització de la Sanitat a Catalunya.

4. Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió d'Economia sobre el projecte de Llei de Mutualitats.

5. Votació definitiva del projecte de Llei facultant els Ajuntaments dels Municipis de Catalunya de més de 10,000 habitants per a establir determinats arbitris sobre solars edificats i sense edificar.

6. Votació definitiva del projecte de Llei relatiu a la creació d'uns Jurats d'exaccions locals substituïnt en les seves funcions als Tribunals Econòmico-administratius de les antigues províncies de Catalunya.

7. Votació definitiva del projecte de Llei contenint normes perquè els Ajuntaments puguin confeccionar un nou Pressupost per al present exercici econòmic.

8. Discussió del dictamen de la Comissió de Cultura sobre el projecte de Llei del Servei d'Arxius, Biblioteques, Museus i Patrimoni Històric, Artístic i Científic de Catalunya.

9. Discussió del dictamen de la Comissió d'Economia sobre el projecte de Llei de Sindicats Agrícoles.

10. Discussió del dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el projecte de Llei autoritzant el Govern de la Generalitat per a regular la forma de nomenament dels Jutges i Fiscals municipals i els seus suplents, fins i tant no s'aprovi la Llei de Justícia Municipal pel Parlament de Catalunya.

11. Discussió del dictamen de la Comissió de Finances relatiu al projecte de Llei sobre transferències entre partides del Pressupost del primer trimestre del 1934.

12. Discussió del dictamen de la Comissió de Pressupostos relatiu al projecte de Llei sobre l'addició dels Pressupostos d'Ingressos i Despeses en curs dels conceptes referents als serveis d'Indústries i Inspeccions Sanitàries traspassats a la Generalitat.

13. Discussió del dictamen de la Comissió de Finances relatiu al projecte de Llei sobre l'autorització d'un suplement de crèdit.

14. Discussió del dictamen de la Comissió de Finances sobre un projecte de Llei relatiu a la pròrroga del termini fixat a la Comissió per a l'estudi dels problemes referents a les finances municipals i a les exaccions locals.

15. Discussió del dictamen de la Comissió especial (contractes de conreu) proposant uns articles addicionals i disposicions transitòries al dictamen sobre el projecte de Llei de contractes de conreu.

(S'aixeca la sessió a tres quarts de set i cinc minuts de la vetlla.

La Cambra passa a reunir-se en sessió secreta.)

